

det nødvendigt at reducere skatterne mest muligt.

Med dette lovforslag vedrørende ejendomsavancebeskatningen bevæger regeringen sig i en ganske anden retning, end Fremskridtspartiet ønsker.

Hvis man erhvervede sig en erhvervsejendom, en udlejningsejendom eller noget andet for f.eks. 20 år siden i tillid til de regler, der var gældende dengang, fik man en prisstigning indtil for 5-6 år siden, da bøtten begyndte at vende, og hvor vi i dag er ude for, at efter den 19. almindelige vurdering har ejendomme kun halvdelen af den værdi, de burde have. Og eftersom vurderingsmyndighederne rent faktisk har pligt til at ansætte værdien af ejendommen til dens pris i handel ogandel baseret på kontantprisen ved en ny vurdering, kan man jo ikke gøre meget ved det. Det betyder, at man indfører denne beskatning på et tidspunkt, hvor den fremover vil give allermest udbytte, fordi man får så lav en anskaffelsessum. Og netop derfor bliver det beskatning med tilbagevirkende kraft, uanset hvordan man vender og drejer det.

Det er ikke et spørgsmål, om vurderingen er for høj eller for lav i forhold til det, den rent faktisk skal være efter vurderingsloven. Argumentet er derimod et helt andet: Hvis man erhvervede en ejendom for ca. 20 år siden, er det sådan, og det har det altid været på ejendomsmarkedet, at set i et tidsperspektiv på 20 år, hvor det går op og ned i bølgedale, udjævner tingene sig af sig selv, og så har man haft en forventning om, at det, man kunne have tjent i den periode, kunne man realisere som en form for skattefri opsparing.

Problemet med regeringens lovforslag er, at indgangsværdien bliver den lavest tænkelige på grund af udviklingen. Det vil sige, at hvis man ser på kurven, slår man til, når den giver flest penge i potten. Det er det argument, som er uhæderligt, og som gør, at dette lovforslag får tilbagevirkende kraft.

Regeringen har fremhævet, at formålet med dette lovforslag er at forhindre skattespekula-

tion. Lovforslaget skulle forhindre, at voldsomme fortjenester helt kunne undrages beskatning, men man skal samtidig give fradrag for tab.

Skattereformlovforslagene er samlet set decideret erhvervsfjendtlige, og dernæst er de udtryk for, at man vil ramme de enkelte personer, ikke de store spekulanter.

Under udvalgsarbejdet forsøgte Fremskridtspartiet at overbevise regeringspartierne om, at udgangspunktet burde være et andet, så man ikke rammer folk, der har handlet i tillid til gældende regler.

Regeringen har desværre blot vist sin utilstrækkelighed ved, at nok har man ændret tidspunktet for lovens gyldighedsdato, men langt fra nok til at afbøde de skadelige virkninger af lovforslaget.

Fremskridtspartiet har tidligere i dette folketingsår fremsat et forslag om erhvervslejelov, der blandt andet blev fremsat på baggrund af de kaotiske forhold, der har hersket siden 1989. Den nuværende erhvervslejelov, som Schlüterregeringen fik indført den 1. januar 1989, har vist sig at være fuldstændig ubrugelig. De kaotiske forhold har bredt sig med lynets hast, så der i dag hersker fuldstændige anarkistiske tilstande på erhvervslejeområdet i Danmark.

Dette lovforslag rammer de ejere af beboelses- og udlejningsejendomme, der selv bebor en lejlighed i ejendommen, urimeligt hårdt.

Det kan enten være personer, der ejer en udlejningsejendom, hvor de har boet i en toværelseslejlighed, for på et tidspunkt ville de have betalt gælden, og så kunne ejendommen give overskud og lidt tilskud til pensionen. Men de skal rammes nu gennem ejendomsavancebeskatningen, og det samme skal de personer, der efter et langt livs indsats til en lille løn i en butik af den ene eller den anden art, har op-tjent en goodwill. Mindretallet synes, det er groft.

Da regeringens lovforslag ikke tilnærmer sig Fremskridtspartiets ønsker på området, vil vi ikke stemme for det.